

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821200508
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3821200508.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Mareka Anovčina v spore žalobcu: Stredoslovenská energetika, a.s. so sídlom Žilina, Pri Rajčianke č. 8591/4B, IČO: 51 865 467, zast. Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, proti žalovaným: 1/ N. G., nar. X.X.XXXX, bytom L., ul. P. č. XX/XX, 2/ G. B., nar. XX.X.XXXX, bytom L., ul. P. č. XX/XX, o zaplatenie 159,66 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 16Csp/9/2021-168 zo dňa 28. júla 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e** .

II. Žalované 1/, 2/ **n e m a j ú** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanej 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 159,66 eur s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 38,40 eur od 25.6.2019 do zaplatenia, 8% ročne zo sumy 65,14 eur od 28.3.2019 do zaplatenia, 8% ročne zo sumy 56,12 eur od 17.10.2019 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. v prevyšujúcej časti žalobu voči žalovanej 1/ zamietol. Vo výroku III. uviedol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Na vec aplikoval ust. § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 46 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike . V odôvodnení uviedol, že žalobca žalobou podanou 2.2.2021 uplatnil voči žalovaným nárok na zaplatenie 159,66 eur s úrokom z omeškania 8% ročne z jednotlivých omeškaných súm až do zaplatenia z titulu bezdôvodného obohatenia. Obe žalované majú evidovaný trvalý pobyt v Prievidzi, ul. P. č. XX/XX, ktoré bolo odberným miestom v zmysle zmluvy o dodávke a distribúcii elektriny č. 6005068/2 uzatvorenej s Q. U., zomrelou XX.XX.XXXX. Poručiiteľka uzavrela dňa 17.11.2010 zmluvu, na základe ktorej jej žalobca poskytoval dodávku elektriny v domácnosti na uvedenom odbornom mieste. Poručiiteľka sa zaviazala platiť za dodávku elektriny cenu stanovenú v cenníku platnom v čase uskutočnenia dodávky. Žalobca vyúčtoval poručiiteľke cenu za poskytnuté dodávky elektriny za obdobie od 14.3.2018 do 24.9.2019. Išlo o faktúry č. 1500560329 na sumu 38,40 eur so splatnosťou 24.6.2019, faktúru č. 6005068043 na sumu 173,09 eur so splatnosťou 27.3.2019, faktúru č. 6005068044 na sumu 56,12 eur so splatnosťou 19,10 eur. Žalobca si však uplatňoval z faktúry č. 6005068043 iba sumu 65,14 eur, ako nedoplatok za obdobie od smrti poručiiteľky do konca fakturačného obdobia do 2.3.2019. Dĺžna suma predstavovala 159,16 eur. Súd vo veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 16Csp/9/2021-87 zo dňa 22.2.2021, ktorým priznal žalobcovi žalovaný nárok voči obom žalovaným. Vzhľadom k tomu, že súdu sa nepodarilo doručiť platobný rozkaz obom žalovaným, bol platobný rozkaz v celom rozsahu zrušený uznesením sp. zn. 16Csp/9/2021-103 zo dňa 15.6.2021. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 17.11.2010 bola uzavretá zmluva o dodávke a distribúcii elektriny č. 6005068/2 medzi dodávateľom Slovenská energetika a.s. Žilina a odberateľom Q. U., r.č. XXXXXXXXXX,

adresa odberného miesta L., P. č. XX/X. Predmetom zmluvy bolo opakovane dodávať odberateľovi elektrinu, ktorú odoberá pre vlastnú spotrebu v domácnosti, zabezpečiť prístup do distribučnej sústavy, distribúciu elektriny, systémové služby a iné. Súčasťou zmluvy boli aj Obchodné podmienky dodávky elektriny pre odberateľov elektriny v domácnosti. Z potvrdenia o trvalom pobyte z Mesta Prievidza súd zistil, že žalovaná N. G. je prihlásená na trvalý pobyt L., P. č. XX/XX od XX.X.XXXX, ďalšou osobou je B. G., nar. XX.X.XXXX, obe sú dcéry zosnulej. Z LV č. XXXX k.ú. Prievidza bolo zistené, že vlastníkom bytu č. X na prízemí vo vchode č. XX obytného domu s. č. XXXXX spolu s príslušenstvom v Prievidzi, na ul. P. je Mesto Prievidza. Súd uviedol, že v predmetnej veci bolo preukázané a nesporné, že v čase po smrti zmluvného odberateľa Q. U. dňom XX.XX.XXXX nedošlo k nahláseniu tejto skutočnosti, a teda žalobca naďalej dodával na predmetné odberné miesto elektrinu napriek neexistencii zmluvy o dodávke elektriny. Išlo teda o neoprávnený odber bez zmluvy. Právnym následkom neoprávneného odberu je vznik povinnosti koncového odberateľa elektriny uhradiť skutočne vzniknutú škodu, a to každému, komu z tohto dôvodu škoda vznikla (§ 46 ods. 2,3 zákona). Zákon spája tento následok aj s neoprávneným odberom, ktorý vznikol z dôvodu chýbajúcich zmlúv podľa odseku 1 písmena a), hoci podľa všeobecnej úpravy občianskeho práva by malo ísť skôr o nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo ako plnenie bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 OZ). Povinnosť úhrady skutočnej škody treba rozumieť ako nárok sui generis založený osobitnou zákonnou úpravou, ktorý má prednosť pred ustanoveniami Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. V predmetnej veci preto išlo o nárok na náhradu škody, preto bolo potrebné prioritne určiť osobu škodcu, teda osobu, ktorá objektívne zapríčinila vznik škody spočívajúci v neoprávnenom odbere elektriny. Za takúto osobu škodcu bolo podľa súdu potrebné považovať žalovanú 2/, ktorá aj po smrti Q. U. predmetný byt užívala, pretože jej bol byt prenajatý tak, ako vyplýva z oznámenia Správy majetku mesta Prievidza. Byt patrí vlastníkovi Mesto Prievidza a osoba, ktorý za žalované obdobie byt užívala bola žalovaná 2/, a teda žalovaná 2/ reálne spotrebovala dodávanú energiu, resp. s jej súhlasom aj iné osoby. Podľa názoru súdu odvíjať zodpovednosť za škodu len od samotnej evidencie trvalého pobytu oboch žalovaných za súčasného nepreukázania užívania a následne aj spotrebovania energie, nie je možné. Len so samotnou evidenciou trvalého pobytu k odbernému miestu nemôže byť spojený následok, a to, že došlo k reálnej spotrebe dodávanej energie. Preto podľa názoru súdu je pasívne legitimovaná v spore len žalovaná v 2/ rade. Do úvahy by prichádzala zodpovednosť vlastníka bytu, ktorý umožnil takéto užívanie, vlastník bytu však nebol v konaní žalovaný. Žalovaná 2/ zostala v konaní nečinná, k žalobe sa náležite nevyjadřila, nenamietala žiadne skutkové tvrdenia žalobcu, na pojednávanie sa nedostavila, žalovaný nárok nenamietala, preto súd považoval tvrdenia žalobcu vo vzťahu k tejto žalovanej za nesporné. Z týchto dôvodov, súd žalobu voči žalovanej 1/ zamietol ako nedôvodnú, pretože len samotný evidovaný trvalý pobyt nemôže zakladať objektívnu zodpovednosť za škodu spôsobenú neoprávneným odberom. Chýba tu zložka zodpovednostného vzťahu, a to protiprávne konanie - odoberanie energie bez zmluvy. Žalovaná 2/ je preto povinná zaplatiť žalobcovi sumu 159,66 eur. V prevyšujúcej časti žalobu voči žalovanej 1/, ktorá nie je v konaní pasívne legitimovaná zamietol ako nedôvodnú. O nároku žalobcu na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP. V konaní bol žalobca úspešný voči žalovanej 2/ v polovici, pretože žaloba bola zamietnutá voči žalovanej 1/, nároky boli žalované ako spoločne a nerozdielne, preto súd nepriznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania, pretože nemal v konaní žiadny čistý úspech. Žalovaná 1/ náhradu trov konania nežiadala priznať, resp. jej nevznikli, preto súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku, výroku II. a III., podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP/. Namietal nesprávny procesný postup súdu z dôvodu, že súd nedoručil všetky listinné dôkazy, z ktorých vychádzal pri skúmaní a hodnotení skutkového stavu, a to odpoveď/oznámenie Správy majetku Mesta Prievidza s.r.o. zo dňa 04.11.2021 (ďalej len „oznámenie mesta“), z ktorého súd pri hodnotení skutkového stavu vychádzal, avšak toto podanie nebolo nikdy doručené žalobcovi a do dnešného dňa mu nebolo umožneného sa s ním oboznámiť, vyjadriť sa k nemu, resp. zastať akékoľvek relevantné stanovisko. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že obsahom práva na spravodlivý súdny proces je okrem iného aj kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle ako aj právo na riadne vysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu. Žalobca mal za to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd

nerespektoval základné princípy sporového konania, a to najmä princíp kontradiktórnosti konania, v zmysle ktorého súd bol povinný zaslať vyjadrenie mesta zo dňa 04.11.2021, a zároveň mu umožniť, aby sa k nemu vyjadril v lehote ustanovenej zákonom. Podľa názoru žalobcu, ak by súd postupoval v zmysle zákonných ustanovení CSP, tak predmetná sporová vec by sa vyvíjala inak, v dôsledku čoho nemožno považovať výsledok konania za spravodlivý. Ďalej žalobca uviedol, že v konaní bolo nesporné, že v čase po smrti zmluvného odberateľa Q. U. dňom XX.XX.XXXX nedošlo k nahláseniu tejto skutočnosti, a teda žalobca naďalej dodával na predmetné odberné miesto elektrinu napriek neexistencii zmluvy o dodávke elektriny. Išlo teda o neoprávnený odber bez zmluvy žalovaným 1/ a žalovaným 2/, čím sa títo neoprávnenne obohatili. Žalovaní uvedené nespochybnili a ani neskôr v konaní sa žiadnym spôsobom k uvedenej otázke nevyjadrili. V konaní zostali absolútne pasívni. Pasivita sporovej strany môže predstavovať sankciu v podobe rýchlej straty sporu. V zmysle § 151 ods. 1 CSP bolo podľa názoru žalobcu potrebné považovať tvrdenia o bezdôvodnom obohatení žalovaných, resp. o neoprávnenom odbere energií bez zmluvy tzv. nesporné skutkové tvrdenia, na základe čoho bolo v konaní potrebné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením (ktoré nie je potrebné preukázať ďalšími listinnými, prípadne inými dôkazmi), že k bezdôvodnému obohateniu žalovanými skutočne došlo. Žalobca poukázal na odbornú literatúru a judikatúru súdov SR. Otázka neoprávneného odberu energií je podľa názoru žalobcu otázkou skutkovou, pričom v konaní tvrdil a tvrdí, že žalovaní tieto energie skutočne neoprávnenne odoberali. Žalované predmetné skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom odberu energií žiadnym kvalifikovaným spôsobom nepopreli, pričom v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP je vylúčený akýkoľvek iný výklad, ako ten, že predmetné skutkové tvrdenie žalobcu je potrebné považovať za nesporné. Žalobca pre úplnosť uvádza, že súdná vec nie je spotrebiteľský spor a súd nemôže z vlastnej iniciatívy vykonať tie dôkazy, ktoré sporová strana nenavrhol. Podľa žalobcu v žiadnom prípade sa žalobca nestotožňuje s postupom vo veci, keď súd poprel skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré bolo potrebné v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP považovať za nesporné. Súd podľa názoru žalobcu z pozície pomyselného advokáta a zástupcu žalovaných aktívne rozporoval skutkové tvrdenia žalobcu a napriek ich nepopretiu zo strany žalovaných (a tým aj nespornosti v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP) zamietol žalobu voči žalovanej 1/. Podľa názoru žalobcu, súd prekročil svoje právomoci a porušil základnú zásadu nezávislosti a nestrannosti súdu, vyjadrenú v čl. 1 CSP tým, že aktívne, namiesto strany sporu, rozporoval skutkové tvrdenia žalobcu, čím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca navrhoval, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe v zamietnutej časti, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalované 1/, 2/ sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Žalobca v konaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP, a teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

7. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

8. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobcu sú dôvodné, a to z nasledovných dôvodov:

10. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že v predmetnej veci je nárok žalobcu nárokom na náhradu skutočnej škody podľa § 46 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike, a to za neoprávnený odber elektriny na odbernom mieste. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetný byt, na ktorom je prihlásené odberné miesto, užívala žalovaná 2/, ktorá zapríčinila vznik škody neoprávneným odberom elektriny a ktorá je povinná toto nahradiť žalobcovi. Pokiaľ ide o žalovanú 1/, súd konštatoval, že táto nie je v konaní pasívne legitimovaná, nakoľko absentuje zložka zodpovednostného vzťahu- protiprávne konanie, a žalobu voči nej zamietol.

11. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

12. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 17.11.2010 bola uzavretá zmluva o dodávke a distribúcii elektriny č. 6005068/2 medzi dodávateľom Slovenská energetika a.s. Žilina a odberateľom Q. U., r.č. XXXXXXXXXX, adresa odberného miesta L., P. č. XX/X, ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „poručiiteľka“). Z potvrdenia o trvalom pobyte z Mesta Prievidza vyplývalo, že žalovaná N. G. je prihlásená na trvalý pobyt Prievidza, P. č. XX/XX od XX.X.XXXX, ďalšou osobou je B. G., nar. XX.X.XXXX, obe sú dcéry poručiiteľky. Podľa LV č. XXXX k.ú. Prievidza, vlastníkom bytu č. X na prízemí vo vchode č. 19 obytného domu s. č. XXXXX spolu s príslušenstvom v L., na ul. P. (ďalej len „predmetný byt“) je Mesto Prievidza. Z oznámenia Správy majetku mesta Prievidza s.r.o. z 4.11.2021 bolo zistené, že predmetný byt po poručiiteľke bol prenajímaný žalovanej 2/, a odovzdaný prenajímateľovi dňa 12.7.2021.

13. Žalobca namietal nesprávny procesný postup súdu, a to z dôvodu, že súd nedoručil všetky listinné dôkazy, z ktorých vychádzal pri skúmaní a hodnotení skutkového stavu, a to konkrétne odpoveď/ oznámenie Správy majetku mesta Prievidza s.r.o. zo dňa 04.11.2021 (ďalej len „oznámenie mesta“), čím mal žalobcovi znemožniť, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zároveň namietal, že prekročil svoju právomoc a vykonal aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli, napriek tomu, že nejde o spotrebiteľský spor.

14. Podľa čl. 9 CSP, strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

15. Podľa § 204 CSP, dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené.

16. K uvedenej námietke žalobcu je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie nie je povinný doručiť akýkoľvek listinný dôkaz stranám konania. Súd má povinnosť podľa § 167 CSP doručovať žalobu s prílohami a vyjadrenia strán tak, ako je to uvedené v tomto ustanovení. Táto povinnosť sa však nevzťahuje na listinný dôkaz, ktorý nebol súčasťou žaloby a jej príloh, či súčasťou vyjadrenia strany v konaní. Takýmto je aj listinný dôkaz - oznámenie Správy majetku mesta Prievidza s.r.o. zo dňa 04.11.2021, ktorý nebol súdu predložený v rámci tohto, tzv. písomného štádia konania podľa § 167 CSP buď ako súčasť žaloby, alebo vyjadrenia strany konania. Pokiaľ ale ide o takýto listinný dôkaz, z ktorého súd skutkovo vychádzal, súd je povinný tento riadne podľa § 204 CSP v konaní kontradiktórnym spôsobom vykonať.

17. Ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania zo dňa 14.07.2022, ako aj zo zvukového záznamu z tohto pojednávania, súd vyššie uvedené Oznámenie Správy majetku mesta Prievidza s.r.o. zo dňa 04.11.2021 na tomto pojednávaní riadne vykonal, a to tak, že túto listinu oboznámil a následne prečítal. Na tomto pojednávaní bol prítomný právny zástupca žalobcu. Súd potom, čo vykonal tento dôkaz jeho prečítaním, vyzval právneho zástupcu žalobcu, či sa chce k tomuto dôkazu vyjadriť. Právny zástupca žalobcu uviedol, že k uvedenému sa nebude vyjadrovať. Z tohto vyplýva, že žalobca bol oboznámený s týmto dôkazom, mal možnosť sa k nemu vyjadriť, a teda procesný postup súdu prvej inštancie bol správny, keď nedošlo ani k porušeniu princípu kontradiktórnosti konania, a teda táto námietka žalobcu nebola dôvodná.

18. Čo sa týka tohto listinného dôkazu, Oznámenie Správy majetku mesta Prievidza s.r.o. zo dňa 04.11.2021, návrh na vykonanie tohto dôkazu podal sám žalobca, a to na pojednávaní konanom dňa 06.09.2021, kde právny zástupca žalobcu navrhoval v konaní vypočuť svedkyňu B. I., nar. XX.XX.XXXX a na Meste Prievidza zistiť, kto predmetný byt užíval. Súd toto pojednávanie za účelom ďalšieho dokazovania vo veci odročil, pričom následne súd žiadal Mesto Prievidza o oznámenie tejto skutočnosti tak, ako navrhoval žalobca. Súd prvej inštancie teda v konaní nevykonal dôkazy nad rámec tých, ktoré strany v konaní navrhovali, ako namietal žalobca, a teda súd ani tu neporušil rovnosť strán konania. Pokiaľ ide o návrh na vykonanie dôkazu výsluchom svedkyne I., nar. XX.XX.XXXX, je potrebné uviesť, že táto sa na predvolanie na pojednávanie súdu viackrát nedostavila. Skutočnosti, ktoré mali byť zistené z jej výsluchu, ale boli zistené z uvedeného oznámenia Správy majetku mesta Prievidza s.r.o. zo dňa 04.11.2021, a preto nebolo potrebné túto svedkyňu vypočuť. Okrem toho, žalobca na pojednávaní konanom dňa 14.07.2022 uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania. Skutočnosti, pre ktoré súd prvej inštancie tento dôkaz nevykonal, síce mali byť obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, no tento nedostatok odôvodnenia vzhľadom na vyššie uvedené, nemal za následok porušenie procesných práv žalobcu v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

19. Podľa § 46 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike, pri neoprávnenom odbere elektriny je ten, kto elektrinu odoberal, povinný uhradiť skutočne vzniknutú škodu. Ak nemožno vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 95 ods. 1 písm. i).

20. Súd prvej inštancie nárok žalobcu posúdil ako nárok na náhradu škody podľa uvedeného ustanovenia § 46 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike. Túto skutočnosť žalobca v odvolaní nenamietal. Zodpovednosť za neoprávnený odber elektriny má podľa tohto ustanovenia ten, kto elektrinu odoberal. Z tohto hmotnoprávneho ustanovenia preto vyplýva pasívna legitímácia subjektu, voči ktorému si možno takýto nárok žalobcu uplatniť. Odvolací súd poukazuje na to, že preskúmvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamietal. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Námietky žalobcu ohľadne toho, že by žalobcom tvrdená skutočnosť o tom, že obe žalované predmetný byt užívali a neoprávnene odoberali elektrinu, je v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP nesporná, a súd mal z tohto tvrdenia bez ďalšieho vychádzať, neboli dôvodné. Pasivita žalobcu v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP)

povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019). Súd je totižto vždy povinný skúmať pasívnu legitimitáciu v konaní, a to podľa hmotnoprávneho ustanovenia, na základe ktorého súd právne kvalifikoval žalobcov nárok. Okrem toho, bol to práve žalobca, ktorý navrhoval vykonať dôkazy na preukázanie skutočnosti, kto predmetný byt užíval, a to, či už zistením tejto skutočnosti od mesta, alebo výsluchom vyššie uvedenej svedkyne. Teda žalobca na jednej strane tvrdil, že ide o nespornú skutočnosť a na druhej strane sám navrhoval vykonanie dôkazov na preukázanie tejto skutočnosti. Zrejme tak žalobca navrhoval tieto dôkazy práve uvedomujúc si potrebu preskúmania pasívnej legitimitácie žalovaných. Pokiaľ žalovaná 1/ predmetný byt neužívala, ako vyplýva z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie, nebola v konaní pasívne legitimovaná a súd prvej inštancie správne žalobu voči nej zamietol. Na základe skutočnosti, že žalobca žaloval obe žalované spoločne a nerozdielne, súd prvej inštancie správne rozhodol aj trovách konania, keď žalobca nebol v časti žaloby vo vzťahu k žalovanej 1/ úspešný a úspešný bol len vo vzťahu k žalovanej 2/.

21. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli úspešné žalované 1/, 2/. Z obsahu spisu nevyplývalo, že by žalovaným 1/, 2/ vznikli trovy odvolacieho konania, a preto odvolací súd žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).